

POSTANOWIENIE

K., dnia 28-09-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Aneta Gintowt

Protokolant Katarzyna Paszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28-09-2017 r. w Kaliszu na rozprawie sprawy

z wniosku B. W., K. W.

przy udziale P. K., J. K., Skarbu Państwa Starosta K. i Powiatu K.

- zasiedzenie

POSTANAWIA:

- 1. oddalić wniosek,**
- 2. zasądzić od wnioskodawców B. W. i K. W. na rzecz P. K. i J. K. kwotę 487,00zł (czteryście osiemdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania,**
- 3. obciążyć wnioskodawców kosztami postępowania w zakresie kwoty 278,90zł (dwieście siedemdziesiąt osiem złotych 90/100) zwracając kwotę 271,10zł (dwieście siedemdziesiąt jeden złotych 10/100).**

SSR Aneta Gintowt

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z treścią art. 292 k.c. służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko wtedy, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio. Z kolei z zgodnie z art. 172 § 1 k.c. posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny chyba, że uzyskał posiadanie w złej wierze. W tym ostatnim wypadku nabycie własności w drodze zasiedzenia następuje po upływie 30 lat samoistnego posiadania. Dla nabycia własności nieruchomości w drodze zasiedzenia konieczne jest więc spełnienie łącznie dwóch przesłanek: samoistnego posiadania i upływu określonego przepisami kodeksu cywilnego czasu. Przepis art. 352 k.c. określa, że kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności jest posiadaczem służebności (§ 1) oraz, że do posiadania służebności stosuje się odpowiednio przepisy o posiadaniu rzeczy. Posiadanie służebności jest posiadaniem specyficznym, a posiadanie prowadzące do zasiedzenia polega na korzystaniu z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność. Wnioskodawcy i ich poprzednicy prawni wprawdzie korzystali z nieruchomości uczestników postępowania (i ich poprzedników) przejeżdżając sprzętem rolniczym od koło 1972r. Należy zatem przyjąć, że byli posiadaczami służebności przejazdu. Było to podyktowane wygodą i nie było związane z brakiem dostępu do drogi publicznej. Uczestnicy postępowania jak też ich poprzednik prawny zgodnie wskazali, że dopóki na nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...) była łąka ten przejazd nie był dla nich dolegliwy, ale po zmianie przeznaczenia doprowadzał do zniszczenia upraw rzepaku.

Przepis art. 292 k.c. wymaga, oprócz przesłanek warunkujących zasiedzenie, aby korzystanie ze służebności wiązało się z istnieniem trwałego i widocznego urządzenia. W zakresie trwałego i widocznego urządzenia wielokrotnie wypowiedział się Sąd Najwyższy (SN z dnia 10.01.1969 II CR 516/68, OSNC 1969/12/220, SN z dnia 7.03.2002r II CKN 160/00 nie publikowane, uchwała 7 s SN z 9.08.2011 r. III CZP 10/11) i w niniejszej sprawie należało przyjąć, że wnioskodawcy nie korzystali z trwałego i widocznego urządzenia.

Jedynym śladem korzystania były wskazane na zdjęciach koleiny, które nie były już widoczne w momencie oględzin. Wymaga przy tym zaznaczenia, że korzystanie z cudzego gruntu polegające na działaniach pozostawiających widoczne ślady, w postaci kolei czy ścieżek nie jest korzystaniem z trwałego i widocznego urządzenia, tym samym nie prowadzi do zasiedzenia służebności. (komentarz do art. 292 pod redakcją Edwarda Gniewka wyd. z 2017r. Legalis).

Nie można również uznać, że widocznym i trwałym urządzeniem związanym ze służebnością był nasyp kolejowy. Nasyp kolejowy na działce nr (...) istniał w związku z linią kolejową (a nie w związku z korzystaniem ze służebności) i powstał w latach powojennych. Wnioskodawcy nie wykazali, aby dokonywali oni lub ich poprzednicy prawni jakiegokolwiek prac wskazujących na przystosowanie tego nasypu do korzystania ze służebności. W taki stanie, w jakim był wykorzystywany do przejazdu. Również protokół z oględzin nie wskazywał, że dokonano w tym zakresie zmian, wręcz przeciwnie w chwili oględzin brak było jakiegokolwiek śladów korzystania ze służebności. Postępowanie dowodowe nie wykazało, aby w tym zakresie nastąpiły zmiany.

W związku z powyższym w niniejszej sprawie nie doszło do spełnienia przesłanek do zasiedzenia służebności i należało oddalić wnioski (pkt 1 postanowienia).

O kosztach orzeczono na podstawie art.520 § 2 i 3 k.p.c, albowiem interesy wnioskodawców i uczestników były sprzeczne. Należało uznać, że wnioskodawcy winni ponieść całość kosztów postępowania (pkt. 2i3). Uczestnicy postępowania byli reprezentowani przez pełnomocnika z wyboru i z tego tytułu Sąd orzekł jak w pkt 2 postanowienia. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika została ustalona w oparciu o §5 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 2015r. poz. 1800 z późniejszymi zmianami). Z uwagi na powyższe brak było podstaw do zasądzenia od uczestników postępowania na rzecz wnioskodawców kosztów postępowania.

Na koszty sądowe złożyła się opłata 200 złotych oraz koszty udziału biegłego geodety w oględzinach w kwocie 78,90 złotych. Wnioskodawcy uiścili opłatę 400 złotych oraz zaliczkę na oględziny w kwocie 150 złotych. Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt.3

SSR Aneta Gintowt